

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Alberti Péter ügyvéd által képviselt I.-III.r. felpereseknek a Közép-dunántúli Regionális Államigazgatási Hivatal - mint a Közép-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal jogutódja - I.r., és a MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. II.r. alperesek ellen bányaszolgalmi joggal kapcsolatos kártalanítási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2007. november 27. napján kelt 11.K.20.336/2007/22. számú jogerős ítélete ellen a II.r. alperes által 24. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 11.K.20.336/2007/22. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a II.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek együttesen 20.000.- /azaz húszezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi továbbá a II.r. alperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A felperesi jogelőd kizárólagos tulajdonában állt a 35213 m² területű perbeli ingatlan, mely alatt húzódik a DN 600-as gázvezeték, emiatt az ingatlanon biztonsági övezetet kellett biztosítani. Az ingatlan az ingatlan-nyilvántartásban külterületi szántó művelési ágúként van feltüntetve. A biztonsági sáv kialakítása a felperesi ingatlan jelentős részét, 32990 m²-t érintette, rendeltetésszerű használatát korlátozta. Az I.r. alperes 2006. április 26. napján kelt 3-15/5/2006. számú határozatával az ingatlan biztonsági sávval érintett részére bányaszolgalmi jogot alapított a II.r. alperes javára, és ezért felperesek jogelődje, M. J.-né részére 4.100.400.- Ft kártalanítást állapított meg.

A határozat felülvizsgálata iránt jogutódlás folytán a felperesek és a II.r. alperes nyújtott be keresetet. A felperesek a kártalanítás összegének 9.897.000.- Ft-ban történő megállapítását, a II.r. alperes a megállapított kártalanítási összeg leszállítását kérte. A felperesek arra hivatkoztak, hogy az I.r. alperes nem volt tekintettel az ingatlan szolgalmi jog alapítása folytán bekövetkezett értékcsökkenésre, míg a II.r. alperes a kártalanítási összeg kiszámításának jogszabályokkal ellentétes voltára alapította keresetét.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az indokolásból megállapíthatóan a felperesek és a II.r. alperes keresetét is elutasította. Indokolása szerint a bíróság által kirendelt igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakvéleménye - mely más szempontok figyelembe vétele mellett született, mint a közigazgatási eljárás során kirendelt szakértői vélemény - aggálytalan volt, és eltérő indokai alapján is a megállapított kártalanítás összegének lényegében megfelelő a forgalmi értékcsökkenéshez igazodó kisajátítási kártalanítást jelölt meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletében azt is megállapította, hogy az I.r. alperes mérlegelési jogkörben döntött a kártalanítás összegéről, mely mérlegelési tevékenység felülbírálatára nincs törvényes lehetőség.

Az ítélet ellen a II.r. alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, és a kérelmének megfelelő határozathozatalt. Állította, hogy a kisajátítási kártalanítás összege eltúlzott mértékben került megállapításra, melyet a perbeli ingatlanra vonatkozóan közjegyző hagyatékátadó végzése is alátámasztott, melyben 2.817.000.- Ft szerepelt az ingatlan értékeként, ehhez képest a kártalanítási összeg több mint duplája az ingatlan teljes forgalmi értékének.

Jogszabálysértésként a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény /a továbbiakban: Btv./ 38. § /5/ bekezdése második mondatában, illetve e törvény végrehajtására kiadott 203/1998./XII.19./ Korm. rendelet /a továbbiakban: Vhr./ 23/A. § /3/ bekezdésében foglalt rendelkezéseket jelölte meg.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /2/ bekezdése alapján csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül.

A Btv. 38. § /5/ bekezdése értelmében az ingatlan igénybevétele során okozott kárt a bányakárookra vonatkozó szabályok szerint kell megtéríteni. A szolgalmat szerinti korlátozással megegyezően kell az ingatlanban keletkezett kárt megtéríteni. A szolgalmat alapításáról, továbbá a kártalanítás módjáról és mértékéről a bányavállalkozónak az ingatlan tulajdonosával /vagyonkezelőjével, használójával/ az ajánlat megküldésével kell az egyezség létrehozását megkísérelnie. Megegyezés hiányában a szolgalmat alapítását, és az annak fejében járó kártalanítást a bányavállalkozók kérelmére a megyei, fővárosi közigazgatási hivatal vezetője állapítja meg. A szolgalmat alapítására irányuló eljárásban a kisajátítási eljárás szabályait kell alkalmazni, az eljárásban felmerülő költségeket a kérelmező köteles viselni.

A kártalanítást kérelmező fél a szolgalmat alapítását elrendelő határozat megváltoztatását - annak kézhezvételétől számított 30 napon belül - kérheti a bíróságtól.

A megállapodáson és a hatósági határozaton alapuló jog a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 108. és 171. §-ában, valamint az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 16. §-ának f/ pontjába foglalt rendelkezések alkalmazása során azonos megítélés alá esik. A Vhr. 23/A. § /3/ bekezdése értelmében az ingatlan rendeltetésszerű használatának akadályozásával járó kártalanítás mértékét az /1/ bekezdés szerinti időpontban, a szolgalmi jog alapításának az időpontjában is igazolt használat korlátozása miatt beálló tényleges kár alapján kell meghatározni.

Mindezen jogszabályokból az következik, hogy az ügyben a kártalanítás megállapítására a kisajátításról szóló 1976. évi 24. törvényerejű rendelet /a továbbiakban: Ktvr./ rendelkezéseit kellett alkalmazni. A Ktvr. 1. §-a szerint a rendelet célja, hogy az általa meghatározott közérdekű célra kisajátítás útján kivételesen lehetővé tegye - azonnali, teljes és feltétlen kártalanítás ellenében - nem állami tulajdonban lévő ingatlanok tulajdonjogának megszerzését, az állam vagy helyi önkormányzat részére. Az idézett rendelkezésből megállapítható, hogy a kártalanításnak azonnalinak, teljesnek és feltétlennek kell lennie.

A II.r. alperes felülvizsgálati kérelmében azt kifogásolja, hogy a kártalanítás teljességét meghaladó összegben részesültek mind a kisajátítási eljárás során, mind a bíróság ítélete alapján a felperesek. A megyei bíróság a kártalanítás összegét az általa kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményét elfogadva határozta meg, ítélete tehát a bizonyítékok mérlegelésén alapult. A bizonyítékok mérlegelésén /Pp. 206. §/ alapuló ítélet is támadható felülvizsgálattal. Ennek azonban csak akkor van a felülvizsgálatot kérelmezőre kedvező eredménye, ha a bíróság által megállapított tényállás iratellenes, és a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen

volt. Jelen ügyben a megyei bíróság által megállapított és a felek által sem vitatott tényállás nem volt iratellenes. A bizonyítékok mérlegelésével kapcsolatban pedig a megyei bíróság okszerűen megindokolta, hogy miért fogadta el az igazságügyi szakértő szakvéleményében foglaltakat, melyben a kimunkált kártalanítási összeg lényegében megegyezett a kisajátítási eljárásban alkalmazott szakértő által megjelölt összeggel. Az a körülmény, hogy a II.r. alperes által hivatkozott hagyatéki eljárásban megjelölt forgalmi érték lényegesen alacsonyabb a bányaszolgálat folytán keletkezett kár fejében megállapított, az ingatlan 90 %-át érintő kártalanítás összegénél. Önmagában nem teszi kérdéssé a szakértő szakvéleményében kimunkált összeget, tekintettel arra, hogy a hagyatéki eljárásban megjelölt érték nem szakértői véleményen alapult.

A Pp. 275. § /1/ bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban nincs helye bizonyításnak. Ebből következően a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban csatolt hagyatékátadó végzésben foglalt ingatlanértékelést nem vizsgálhatta.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a megyei bíróság ítéletét a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban pervesztes II.r. alperes a Pp. 78. §-a alapján köteles megtéríteni a felpereseknek a Pp. 79. §-a szerinti felszámítható felülvizsgálati költségeiket.

Az illeték megfizetésére az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdésén, 39-41. §-aiban foglaltaknak megfelelően, és a 64. §-a szerint alkalmazandó 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdésébe foglaltak alapján kötelezte a Legfelsőbb Bíróság a II.r. alperest.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 328. §-a és a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervéről szóló 318/2008./XII.23./ Korm. rendelet 1. § /2/ bekezdésének c/ pontja és a 15. §-a alapján tüntette fel az I.r. alperes jogutódját a határozat fejrészeiben.

Budapest, 2009. január 27.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács Ákos sk. előadó bíró, dr.Darák Péter sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

